

[Johan Asmussen.]

kan måske ligesom hr. Svend Haugaard undre sig lidt over, at det, når sådanne ændringer er af betydning, hvad de jo afgjort er, går så forholdsvis langsomt med at komme frem til de endelige ratifikationer.

I øvrigt kan jeg ikke afholde mig fra at gøre den bemærkning, at selv om det er rigtigt, som det er sagt, at de to betænkninger, som foreligger fra det forberedende udvalg, er særdeles grundige og udmærkede, så gør den måde, hvorpå hele dette temmelig komplicerede materiale serveres for os her i folketinget, det ikke alt for let for os at finde rede i, hvordan tingene egentlig hænger sammen. Det er fortrinligt, at man får lovene stillet op i en bedre systematik med kapitler og paragraffer, men der sker altså så her en sådan omvæltning netop af systematikken, at man savner noget mere vejledning, når man vil forsøge på at sætte sig ind i sagen.

Jeg har kun et par enkelte bemærkninger i øvrigt til sølovsændringerne. Det har undret mig, når man nu stiler efter nordisk retsenhed på dette område, at der i flere tilfælde sker det, at det ene eller det andet land undlader at medtage en bestemmelse, selv om man kan forstå, at de i og for sig er enige i indholdet. Det gælder f. eks. det norske udkast, har jeg set, hvor man fra norsk side helt har strøget de tidligere regler om partielt havari i § 216. Man finder reglerne overflødige, men er ikke uenig i dem. Jeg synes, det ville bidrage til ensartetheden, om man i et sådant tilfælde alligevel havde taget dem med. Lignende eksempler har jeg for øvrigt set i det danske udkast i relation til de andre.

Hvad angår problemet søforklaring, er jeg klar over, at der er et særlig vigtigt spørgsmål i forbindelse med den foreslåede § 301, nr. 5, der handler om sammenstød og grundstødning. Det har hidtil været sådan — det er vist allerede blevet berørt af det konservative folkepartis ordfører — at søforklaring kun skulle finde sted, når der var sket skade af nogen betydning. Det sker der en ændring i her. Men når man læser bemærkningerne til udkastet til den pågældende lovbestemmelse, vil man se, at der er en vis uklarhed. Bemærkningerne fra det forberedende udvalg understreger kun, at der sker en udvidelse, for så vidt angår grund-

stødning, medens man med hensyn til sammenstød siger, at bestemmelsen svarer til den hidtil gældende bestemmelse i den nuværende sølovs § 40. Jeg kan ikke rigtig få de ting til at rime, og jeg henstiller, at man ved arbejdet i udvalget ofrer disse problemer nogen opmærksomhed.

Jeg er klar over, at man fra rederside lægger vægt på, at der ikke sker nogen reel ændring i den retstilstand, som går ud på, at bagatelsager ikke behøver at give anledning til søforklaring. Det ser for mig ud, som om man netop stiler efter en realitetsændring i ministerens forslag, medens det forekommer mig, at det ikke er helt så sikkert, at det samme gælder i det, som det forberedende revisionsudvalg har udtalt, så derfor tror jeg, det vil være rigtigt, at man ofrer dette utvivlsomt praktisk vigtige punkt nogen opmærksomhed.

Et andet spørgsmål med tilknytning til søforklaringerne. I forbindelse med § 302 er det omtalt, at adgangen til at begære søforklaring afholdt, hvor der ikke er nogen egentlig pligt til det, normalt ikke tilkommer de danske konsulere ude omkring; derimod gøres der opmærksom på, at en konsul efter ulykkesforsikringslovens § 68 har ret til at forlange søforklaring. Man kunne jo spørge sig selv, om det ikke var ganske praktisk, at de ting var samlet i søloven, sådan at man på samme sted kunne se alt om den slags regler.

Endelig skal jeg vedrørende sølovsforslaget gøre en bemærkning til § 311. Det foreslås, at der nu gives særlig hjemmel til nedsættelse af kommissioner i katastrofetilfælde o. lign. — kommissioner i henhold til retsplejelovens § 21 — således at der altså kan foregå vidneforsler under almindeligt vidneansvar. Det finder jeg særdeles udmærket; men jeg er ikke helt sikker på, om man ikke skulle overveje den bestemmelse i stk. 2, sidste punktum, hvori det siges, at kommissionen afgør, om dens møder skal være offentlige. Jeg er klar over, at dette har været diskuteret, og at der ligger et særligt hensyn bag det; som man har kaldt antidiskriminationshensynet — det vil sige, at man kan være interesseret i, at udenlandske parter ikke kan få adgang til oplysninger gennem en dansk kommissionsbehandling i tilfælde, hvor man ikke fra dansk side har tilsvarende adgang i ud-